



Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

12. dubna 2018^{*i}

„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Články 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 – Zásada daňové neutrality – Nárok na odpočet DPH – Lhůta stanovená vnitrostátními právními předpisy pro uplatnění tohoto nároku – Odpočet dodatečně vyměřené DPH, která byla zaplacená státu a byla předmětem dokladů opravujících původní faktury na základě dodatečného daňového výměru – Datum, od kterého začíná běžet lhůta“

Ve věci C-8/17,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Supremo Tribunal de Justiça (Nejvyšší soud, Portugalsko) ze dne 2. ledna 2017, došlým Soudnímu dvoru dne 9. ledna 2017, v řízení

Biosafe – Indústria de Reciclagens SA

proti

Flexipiso – Pavimentos SA,

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení A. Rosas, předseda senátu, C. Toader a E. Jarašiūnas (zpravodaj), soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Biosafe – Indústria de Reciclagens SA M. Torresem a A. G. Schwalbachem, advogados,
- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem, M. Figueiredem a R. Campos Lairesem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi L. Lozano Palacios a M. Afonso, jako zmocněnkyněmi,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 30. listopadu 2017,

vydává tento

* Jednací jazyk: portugálština.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1, dále jen „směrnice o DPH“), jakož i zásady daňové neutrality.
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Biosafe – Indústria de Reciclagens SA (dále jen „Biosafe“) a Flexipiso – Pavimentos SA (dále jen „Flexipiso“) ve věci odmítnutí poslední jmenované vrátit společnosti Biosafe doměřenou daň z přidané hodnoty (DPH), kterou tato společnost zaplatila v návaznosti na dodatečný daňový výměr.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Článek 63 směrnice o DPH stanoví:
„Zdanitelné plnění je uskutečněno a daňová povinnost vzniká dodáním zboží nebo poskytnutím služby.“
- 4 Hlava X této směrnice, týkající se odpočtu daně, obsahuje kapitolu 1 nadepsanou „Vznik a rozsah nároku na odpočet daně“, která se skládá z článků 167 až 172 této směrnice. Tento článek 167 stanoví:
„Nárok na odpočet daně vzniká okamžikem vzniku daňové povinnosti z odpočitatelné daně.“
- 5 Článek 168 uvedené směrnice stanoví:
Jsou-li zboží a služby použity pro účely zdaněných plnění osoby povinné dani, má tato osoba nárok ve členském státě, v němž tato plnění uskutečňuje, odpočíst od daně, kterou je povinna odvést, tyto částky:
a) DPH, která je splatná nebo byla odvedena v tomto členském státě za zboží, jež jí bylo nebo bude dodáno, nebo za službu, jež jí byla nebo bude poskytnuta jinou osobou povinnou k dani;
[...]
- 6 Kapitola 4 této hlavy X, nadepsaná „Pravidla pro uplatnění nároku na odpočet daně“, obsahuje články 178 až 183 směrnice o DPH. Článek 178 této směrnice zní:
„Pro uplatnění nároku na odpočet daně musí osoba povinná k dani splňovat tyto podmínky:
a) při odpočtu daně podle čl. 168 písm. a) při dodáních zboží a poskytnutích služeb musí mít fakturu vystavenou v souladu s články 220 až 236 a články 238, 239 a 240;
[...]
- 7 Článek 179 této směrnice stanoví:
„Osoba povinná k dani provede odpočet daně tak, že od celkové výše daně splatné za dané zdaňovací období odečte celkovou výši daně, u níž v průběhu téhož období vznikl nárok na odpočet daně, který je uplatňován podle článku 178.“

[...]“

8 Článek 180 uvedené směrnice stanoví:

„Členské státy mohou povolit osobě povinné k dani, aby uplatnila odpočet daně, který nebyl proveden v souladu s články 178 a 179.“

9 Podle článku 182 téže směrnice „[č]lenské státy stanoví podmínky a prováděcí pravidla k článkům 180 a 181“.

10 Článek 219 směrnice o DPH zní takto:

„Za fakturu se považuje i každý doklad nebo sdělení, které mění původní fakturu a výslovně a jednoznačně na ni odkazuje.“

Portugalské právo

11 Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (zákon o dani z přidané hodnoty), ve znění použitelném na spor v původním řízení (dále jen „CIVA“), v článku 7, nadepsaném „Zdanitelné plnění a vznik daňové povinnosti“, stanoví:

„1. Aniž jsou dotčena ustanovení obsažená v následujících odstavcích, zdanitelné plnění je uskutečněno a daňová povinnost vzniká:

a) dodáním zboží v okamžiku, kdy je zboží předáno nabyvateli.

[...]“

12 Článek 8 tohoto zákona zní takto:

„1. Aniž jsou dotčena ustanovení obsažená v předchozím článku, pokud v souvislosti s dodáním zboží nebo poskytnutím služeb vznikne povinnost vystavit fakturu nebo rovnocenný doklad podle článku 29, vzniká daňová povinnost:

a) za předpokladu, že je dodržena lhůta stanovená pro vystavení faktury nebo rovnocenného dokladu, v okamžiku jejich vystavení.

[...]“

13 Článek 19 CIVA, nadepsaný „Nárok na odpočet daně“, v odstavci 2 stanoví:

Nárok na odpočet daně vzniká pouze tehdy, pokud je daň uvedena v následujících dokladech vystavených na jméno osoby povinné k dani a této osobě předaných:

a) faktury a rovnocenné doklady vystavené v souladu s právními předpisy.

[...]“

14 Článek 22 odst. 1 CIVA zní:

„Nárok na odpočet vzniká v okamžiku, kdy vzniká povinnost odvést odpočitatelnou daň podle článků 7 a 8, přičemž se z celkové částky daně dlužné za zdanitelná plnění uskutečněná osobou povinnou k dani během zdaňovacího období odečte částka odpočitatelné daně splatné v témže období.“

15 Článek 29 odst. 7 CIVA stanoví:

„Fakturu nebo rovnocenný doklad je nutné vystavit také v případě, že daňový základ určitého plnění nebo příslušná daň byly změněny, a to z jakéhokoli důvodu, včetně pochybení.“

16 Článek 36 odst. 1 CIVA stanoví, že fakturu nebo rovnocenný doklad, jež jsou uvedeny v článku 29 tohoto zákona, je nutné vystavit nejpozději pátý pracovní den, který následuje po dni, kdy vznikne daňová povinnost ve smyslu článku 7 tohoto zákona. V případě plateb týkajících se dosud neuskutečněného dodání zboží nebo poskytnutí služeb se nicméně datum vystavení příslušného dokladu vždy shoduje s datem přijetí dané částky.

17 Článek 37 odst. 1 CIVA zní:

„Zaplacená částka daně musí být připočtena k hodnotě faktury nebo rovnocenného dokladu za účelem jejího výběru od nabyvatelů zboží nebo uživatelů služeb.“

18 Článek 79 odst. 1 CIVA stanoví:

„Nabyvatel zboží nebo služeb podléhajících zdanění, který patří mezi osoby povinné k dani uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a), který jedná jako osoba povinná k dani a není od daně osvobozen, nese spolu s dodavatelem či poskytovatelem solidární odpovědnost za zaplacení daně, pokud faktura nebo rovnocenný doklad, jejichž vystavení je závazné podle článku 29, nebyla vystavena nebo obsahuje nesprávný údaj týkající se názvu nebo bydliště stran, povahy nebo množství dodávaného zboží nebo poskytovaných služeb, ceny nebo částky dlužné daně.“

19 Článek 98 odst. 2 CIVA zní:

„Aniž jsou dotčena ustanovení obsažená ve zvláštních předpisech, nárok na odpočet nebo na vrácení přeplatku na dani může být uplatněn pouze během čtyř let následujících po vzniku nároku na odpočet, respektive po zaplacení přeplatku na dani.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

20 V období od února 2008 do května 2010 prodala společnost Biosafe společnosti Flexipiso, která je plátcem DPH, pryžové granule vyrobené z recyklovaných pneumatik, za celkovou částku 664 538,77 eura, přičemž účtovala sníženou DPH se sazbou 5 %.

21 Na základě daňové kontroly provedené v průběhu roku 2011 a týkající se hospodářských roků 2008 až 2010 portugalská daňová správa konstatovala, že měla být uplatněna základní sazba DPH ve výši 21 % a vydala dodatečný výměr DPH znějící na celkovou částku 100 906,50 eura.

22 Společnost Biosafe tuto částku zaplatila a zasláním oznámení o dluhu společnosti Flexipiso požádala o její vrácení. Společnost Flexipiso odmítla zaplatit tuto dodatečnou částku DPH zejména z toho důvodu, že ji nemůže odečíst, neboť lhůta čtyř let stanovená v čl. 98 odst. 2 CIVA uplynula u plnění uskutečněných do 24. října 2008 před obdržáním oznámení o dluhu, ke kterému došlo dne 24. října 2012, a že není povinna nést důsledky chyby, za kterou je odpovědná jediné společnost Biosafe.

23 V návaznosti na toto odmítnutí podala společnost Biosafe žalobu, která zněla na uložení společnosti Flexipiso povinnosti nahradit částku, kterou Biosafe odvedla, navýšenou o úroky z prodlení. Tato žaloba byla zamítnuta soudem v prvním stupni a odvolacím soudem, které rozhodly, že byt existuje povinnost přenést DPH, nabyvateli zboží lze uložit povinnost zaplatit tuto daň pouze za předpokladu, že faktury nebo rovnocenné doklady byly vystaveny s takovým předstihem, aby tato osoba mohla provést příslušný odpočet. Tyto soudy dospěly k závěru, že stran oznámení o dluhu, která Flexipiso

obdržela více než čtyři roky po vystavení původních faktur, Biosafe nemůže přenést DPH týkající se těchto faktur na Flexipiso, jelikož poslední uvedená společnost již nemá právo uplatnit odpočet DPH a je nepochybné, že chyba týkající se použitelné sazby daně je přičitatelná společnosti Biosafe.

- 24 Společnost Biosafe tedy podala kasační opravný prostředek k předkládajícímu soudu, Supremo Tribunal de Justiça (Nejvyšší soud, Portugalsko). Ten uvádí, že existuje pochybnost o tom, zda články 63, 167, 168, 178, 180 a 182 směrnice o DPH, jakož i zásada daňové neutrality nebrání vnitrostátním právním předpisům, z nichž vyplývá, že za takových okolností, jako jsou okolnosti v původním řízení, doba, během níž může nabyvatel odpočíst dodatečně vyměřenou DPH, začíná běžet od data vystavení původních faktur, a nikoliv ode dne vystavení či obdržení opravených dokladů. Podle uvedeného soudu existuje rovněž pochybnost o tom, zda nabyvatel může za takových okolností odmítnout zaplacení dodatečně vyměřené DPH z důvodu nemožnosti ji odečíst.
- 25 Za těchto okolností se Supremo Tribunal de Justiça (Nejvyšší soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Brání směrnice [o DPH], zvláště pak články 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 této směrnice, a zásada daňové neutrality takové vnitrostátní právní úpravě, z níž vyplývá, že v situaci, kdy u dodavatele zboží, který je plátcem DPH, byla provedena daňová kontrola, na základě níž bylo konstatováno, že sazba DPH, kterou v dané době dodavatel uplatnil, byla nižší než sazba, kterou měl uplatnit, a tento dodavatel zaplatil dodatečně vyměřenou daň státu a má nyní v úmyslu získat příslušnou částku od nabyvatele, který je rovněž plátcem DPH, začíná lhůta, v níž má nabyvatel uplatnit nárok na odpočet výše uvedené dodatečně vyměřené daně, běžet v okamžiku vystavení původních faktur, a nikoli v okamžiku, kdy byly vystaveny nebo přijaty opravené doklady?
- 2) Pokud bude odpověď na předchozí otázku záporná, brání tato směrnice a zvláště tato ustanovení, jakož i zásada daňové neutrality takové vnitrostátní právní úpravě, z níž vyplývá, že po obdržení dokladů, které byly vystaveny za účelem opravy původních faktur na základě daňové kontroly a zaplacení dodatečně vyměřené daně státu a kterými je vymáhána platba výše uvedené dodatečně vyměřené daně, v okamžiku, kdy již uplynula výše uvedená lhůta pro uplatnění nároku na odpočet, je legitimní, aby nabyvatel odmítl tuto platbu provést, na základě toho, že nemožnost provedení odpočtu dodatečně vyměřené daně odůvodňuje odmítnutí přenesení této daně?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 26 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda články 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 směrnice o DPH, jakož i zásada daňové neutrality musí být vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, podle níž je za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, kdy na základě dodatečného daňového výměru byla doměřená DPH odvedena státu a byla předmětem dokladů opravujících původní faktury několik let po dodání dotčeného zboží, přiznání nároku na odpočet DPH odepráno z důvodu, že lhůta stanovená uvedenou právní úpravou pro uplatnění tohoto nároku začala běžet od data vystavení uvedených původních faktur a již uplynula.
- 27 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora představuje nárok osob povinných k dani odpočíst od DPH, kterou jsou povinny odvést, částku DPH, která je splatná či byla zaplacená za zboží a služby, které obdržely na vstupu, základní zásadu společného systému DPH zavedeného unijními právními předpisy (rozsudek ze dne 21. března 2018 Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 37 a citovaná judikatura).

- 28 Cílem režimu odpočtů je zcela sejmout z podnikatele zatížení DPH, která je splatná nebo byla zaplacená v rámci všech jeho hospodářských činností. Společný systém daně z přidané hodnoty tudíž zaručuje, že všechny ekonomické činnosti jsou bez ohledu na cíle nebo výsledky z těchto činností vyplývající, podléhají-li uvedené činnosti v zásadě samy DPH, zdaněny neutrálním způsobem (rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 38 a citovaná judikatura).
- 29 Soudní dvůr opakovaně zdůraznil, že nárok na odpočet stanovený v článku 167 a násl. směrnice o DPH je nedílnou součástí mechanismu DPH a nemůže být v zásadě omezen. Konkrétně, tento nárok se váže přímo ke všem daním, které zatížily plnění uskutečněná na vstupu (rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 39 a citovaná judikatura).
- 30 K uplatnění nároku na odpočet DPH je však nutno dodržet požadavky nebo podmínky, a to jak hmotněprávní věcné, tak formální povahy (rozsudek ze dne 21. března 2018 Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 40 a citovaná judikatura).
- 31 Pokud jde o věcné požadavky nebo podmínky, ze znění čl. 168 písm. a) směrnice o DPH vyplývá, že pro to, aby dotyčná osoba mohla využít uvedeného nároku, je třeba, aby byla „osobou povinnou k dani“ ve smyslu uvedené směrnice a aby na výstupu bylo zboží nebo služby uplatňované k odůvodnění nároku na odpočet DPH použity osobou povinnou k dani pro účely jejích zdaněných plnění a na vstupu bylo toto zboží dodáno nebo tyto služby poskytnuty jinou osobou povinnou k dani (rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 40 a citovaná judikatura).
- 32 Pokud jde o způsoby uplatnění nároku na odpočet DPH, které jsou postaveny na roveň požadavkům nebo podmínkám formální povahy, čl. 178 písm. a) směrnice 2006/112 stanoví, že osoba povinná k dani musí být držitelem faktury vystavené v souladu s jejími články 220 až 236 a články 238 až 240 (rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 42 a citovaná judikatura).
- 33 Z předchozího vyplývá, že třebaže na základě článku 167 směrnice o DPH vzniká nárok na odpočet DPH okamžikem vzniku daňové povinnosti, uplatnění uvedeného nároku je v zásadě v souladu s článkem 178 této směrnice možné až od okamžiku, kdy má osoba povinná k dani fakturu (rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 43 a citovaná judikatura).
- 34 Podle článku 167 a čl. 179 prvního pododstavce směrnice o DPH se nárok na odpočet DPH v zásadě uplatní v průběhu téhož období, ve kterém vznikl, tedy v okamžiku vzniku daňové povinnosti.
- 35 Osoba povinná k dani však podle článků 180 a 182 této směrnice může být oprávněna k provedení odpočtu DPH, i když neuplatnila svůj nárok v průběhu období, během kterého tento nárok vznikl, avšak s výhradou dodržení určitých podmínek a postupů stanovených vnitrostátními právními úpravami (rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 45 a citovaná judikatura).
- 36 Možnost uplatnit nárok na odpočet DPH bez časového omezení by však byla v rozporu se zásadou právní jistoty, která vyžaduje, aby daňovou situací osoby povinné k dani s ohledem na její práva a povinnosti vůči daňové správě nebylo možné časově neomezeně zpochybňovat (rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 46 a citovaná judikatura).
- 37 Soudní dvůr již tedy rozhodl, že prekluzivní lhůtu, jejíž nedodržení má za následek sankcionování osoby povinné k dani, která nebyla dostatečně pečlivá a opomněla požádat o odpočet DPH zaplacené na vstupu, tím, že pozbude nárok na odpočet DPH, nelze považovat za neslučitelnou s režimem upraveným směrnicí o DPH, pokud se tato lhůta zaprvé použije stejným způsobem na obdobné nároky v daňové oblasti založené na vnitrostátním právu a na ty, které jsou založeny na unijním právu (zásada

rovnocennosti), a dále v praxi neznemožňuje nebo nadměrně neztěžuje uplatnění nároku na odpočet daně (zásada efektivity) (rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 47 a citovaná judikatura).

- 38 Dále podle článku 273 směrnice o DPH mohou členské státy stanovit další povinnosti, které považují za nezbytné k zajištění správného výběru DPH a k předcházení daňovým únikům. Boj proti daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem a případným zneužitím je totiž cílem uznaným a podporovaným touto směrnicí. Avšak opatření, jež mají členské státy možnost přijmout na základě článku 273 této směrnice, nesmí překračovat rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů. Nemohou být tedy používána způsobem, který by systematicky zpochybňoval nárok na odpočet DPH, a tedy neutralitu DPH (rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 48 a citovaná judikatura).
- 39 Vzhledem k tomu, že odmítnutí uznat nárok na odpočet je výjimkou ze základní zásady, kterou tento nárok představuje, je na příslušných daňových orgánech, aby právně dostačujícím způsobem prokázaly, že nastaly objektivní okolnosti prokazující daňový únik nebo zneužití. Následně přísluší vnitrostátním soudům ověřit, zda dotčené daňové orgány prokázaly existenci takových objektivních okolností (rozsudek ze dne 28. července 2016, Astone, C-332/15, EU:C:2016:614, bod 52 a citovaná judikatura).
- 40 V projednávaném případě z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že na základě daňové kontroly, která se uskutečnila v průběhu roku 2011, portugalská daňová správa vydala dodatečný výměr DPH týkající se dodání zboží uskutečněných v období od února 2008 do května 2010, ve vztahu ke kterým společnost Biosafe neprávem uplatnila sníženou sazbu DPH namísto základní sazby. Společnost Biosafe tedy provedla opravu DPH tím, že odvedla doměřenou DPH a vystavila oznámení o dluhu, která podle názoru předkládajícího soudu představují doklady opravující původní faktury.
- 41 Portugalská vláda se domnívá, že společnosti Biosafe a Flexipiso se úmyslně a opakovaně dopouštěly po dobu nejméně dvou a půl let systematických daňových podvodů a systematického vyhýbání se daňovým povinnostem. Existence takových praktik totiž nemůže být v takové situaci vyloučena. V rámci řízení upraveného v článku 267 SFEU založeného na jasné dělbě činností mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem však spadá posouzení skutkových okolností věci do pravomoci vnitrostátního soudu. Zvláště platí, že Soudní dvůr je oprávněn rozhodovat o výkladu nebo platnosti aktů pouze na základě skutečností, které mu sdělil vnitrostátní soud (rozsudek ze dne 8. května 2008, Danske Svineproducenter, C-491/06, EU:C:2008:263, bod 23, jakož i usnesení ze dne 14. listopadu 2013, Krejci Lager & Umschlagbetrieb, C-469/12, EU:C:2013:788, bod 28). V projednávaném případě přitom předkládající soud uvádí, že je nepochybné, že chybná volba použitelné sazby DPH je přičitatelná společnosti Biosafe.
- 42 Za těchto okolností bylo podle všeho objektivně nemožné, aby společnost Flexipiso uplatnila svůj nárok na odpočet DPH před tím, než společnost Biosafe provedla opravu, jelikož dříve neměla k dispozici doklady opravující původní faktury ani nevěděla, že doměřená DPH byla dlužná.
- 43 Až v návaznosti na tuto opravu byly totiž splněny hmotněprávní věcné a formální požadavky zakládající nárok na odpočet DPH, a společnost Flexipiso tedy mohla požádat o sejmutí zatížení DPH, která byla splatná nebo byla zaplacená v souladu se směrnicí o DPH a se zásadou daňové neutrality. Jelikož tedy společnost Flexipiso nejednala s nedostatkem řádné péče před obdržetím oznámení o dluhu, ani nedošlo ke zneužití nebo uzavírání podvodných koluzních dohod se společností Biosafe, nebylo možno proti uplatnění nároku na odpočet DPH uplatnit lhůtu, která začala běžet od data vystavení původních faktur a v případě některých plnění uplynula před touto opravou (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. března 2018 Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 50).
- 44 Je proto třeba na první otázku odpovědět, že články 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 směrnice o DPH, jakož i zásada daňové neutrality musí být vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, podle níž je za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, kdy na

základě dodatečného daňového výměru byla doměřená DPH odvedena státu a byla předmětem dokladů opravujících původní faktury několik let po dodání dotčeného zboží, přiznání nároku na odpočet DPH odepřeno z důvodu, že lhůta stanovená uvedenou právní úpravou pro uplatnění tohoto nároku začala běžet od data vystavení uvedených původních faktur a již uplynula.

K druhé otázce

- 45 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda v případě záporné odpovědi na první otázku může nabyvatel za takových okolností, jako jsou okolnosti v původním řízení, odmítnout uhradit dodavateli dodatečně vyměřenou DPH, kterou dodavatel odvedl, z důvodu, že již nemůže odpočít tuto dodatečně vyměřenou daň, jelikož uplynula lhůta stanovená vnitrostátními právními předpisy pro uplatnění nároku na odpočet daně.
- 46 Z odpovědi na první otázku vyplývá, že osobě povinné k dani nemůže být za takových okolností odepřen nárok na odpočet dodatečně vyměřené DPH z důvodu, že lhůta stanovená vnitrostátními právními předpisy pro uplatnění tohoto nároku uplynula. S ohledem na tuto odpověď není namístě odpovídat na druhou otázku.

K nákladům řízení

- 47 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

Články 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, jakož i zásada daňové neutrality musí být vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, podle níž je za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, kdy na základě dodatečného daňového výměru byla doměřená daň z přidané hodnoty (DPH) odvedena státu a byla předmětem dokladů opravujících původní faktury několik let po dodání dotčeného zboží, přiznání nároku na odpočet DPH odepřeno z důvodu, že lhůta stanovená uvedenou právní úpravou pro uplatnění tohoto nároku začala běžet od data vystavení uvedených původních faktur a již uplynula.

Podpisy.

i — Výrok tohoto rozsudku byl po jeho prvním online zpřístupnění předmětem jazykové úpravy.